

Pau Strum

novel·la.

per

Aurora Bertrana.

Pla'

Comença amb la descripció de l'estat d'esperit del primer personatge. una estudianta Sèlia, pobre, sola, de retorn de Suïssa alemanya on ha treballat uns mesos sense pagar-se els estudis a l'Institut Delem, s'ha arribada de Pau Strum, diplomada en preparació de la simplicitat mútua. S'invitent, S'invitent amb ella. S'invitent l'Eleu, (Barreja trossos d'"Eleu" amb "Pau Strum") (Procuren d'inquirir "Tussy" i "Pigo" en Dorys Portman, així, com Angel Smith en el primer troc, A l'actiu, després de la partida d'Anna relatar la malaltia i la marxa d'Eleu, després romandre sols Pau i Teresa,

amb arribada amb la marxa de Teresa i Sèlia.

L'acció ve de l'estimbre a juliol, a gener.

2 bis / "La blanca Junfrau" recordà "m'aparèxia misteriosa, enigmàtica
com un espiny". "Ella, voltada d'espasats i de glaçeres, representà la lluita
terrible amb mi mateixa contra els meus propis sentiments"
i les humiliacions més doloroses". . . .

2
Muntanyes. ~~Muntanyes~~, pareixia ~~qu'elles~~ ~~com~~ ~~guessos~~ a
Marina. "Muntanyes, com us dic el cos", - suspira,
com una salvatgina enganyada anava arriant: avall
de la petita habitació, amb el clori entreobert com a
voler copiar enara s'oreix sentits del agra, Els seus ulls
focals i ardents no s'esturaven en el bacec rameljat de
l'entorn ^{le part}, anaven lluny, per prades verdes: ~~l'entorn~~ ^{fosses vellutats} ~~l'entorn~~,
venaven llacs romàntics, s'endinsaven en vells pregecs;
traversaven la zona obagosa dels sants centenaris,
s'aturaven en front dels mes actors seralada, còr-
tes de nels eternes, com una ~~storia~~ "La blona Junfran
^{recorda} ~~m'~~ ~~aparixia~~ ^{m'} ~~aparixia~~ ^{vestada de espartats i de glauers}
Alguna misteriosa com una esfing, Ella ~~copia~~ ^{presidi} ~~tot el~~
~~dolor del meu anunciament~~, i la meua lluita ~~tenida~~ ^{contra els meus propis sentiments} ~~avall~~
de mi. ~~Malay~~, ~~el dolor del meu anunciament~~. Les lums
cielus mes dolores. Puri celia, ~~els~~ ~~sacris~~ ~~vi~~ ~~soi~~ ~~per~~ ~~per~~
~~avitar~~ ~~a~~ ~~optoni~~ ^{abastar} ~~la~~ ~~dulliranga~~ ^{Bastar, se a} ~~l'entorn~~ ~~mes~~ ~~tant~~
~~desigera optoni el culticet~~ ^{de mes} ~~optoni~~ ^{matia, no dependi de mi} ~~l'entorn~~ ~~mes~~ ~~tant~~ ^{Roma}
Oh! Rome! ^{engany, ritorn a Roma} ~~l'entorn~~ ~~mes~~ ~~tant~~ ^{Li semblava que havia s'era}
~~l'entorn~~ ~~mes~~ ~~tant~~ ^{de llegir mes} ~~l'entorn~~ ~~mes~~ ~~tant~~ ^{Roma estimada}

Va! Tot aleshores era cecament! Ara hi havia P'Enric i Lluís Dalery
 un curs molt d'història i de geografia (el qual després) i hi jugava la
 tot el seu perveindre, la seva solució! ~~La seva solució certa.~~

No oblidarí mai el got ni la passió dels pares, enfront de
 les llagrimes de la mare i de la seva inquietant voluntat,
 les, oi vos, però econòmicament no acceptes per 22
 anys no altre.

Marina ^(amb un pèl d'orgull i d'admiració, naturalment!) ~~sonríguet~~ No hi havia trobat feina de pràctica
 a un hotel de Murren, ^{quan el col·legi?} ~~havia estat de vacances, amb un~~

A, un reu de la seva vella maleta hi havia un ^{gr. Hllef} ~~gr. Hllef~~
 amb una foto del seu estuvi, ^{estuvi pensament} que sumava uns centenes

de francs, Calia veure ⁱⁿ un ^{vers} ~~amb~~ ^{sentir} ~~allo~~ i a mes pagar
 l'insti ^{matricula}. "mil cent francs!" havia dit breu-

ment la rossa conxorxa, Però Marina més del que potia,
 Però Marina no creu? confusa en un arrel. A tot

arreu, es tenen consideracions, es fan faccitat a
 les estudiantos pobres. Ella parlava amb Jazos Dalery

- L' reu d'aria aquell cursot a Milà en ella, acus
 la seu bella uen de controlt haviu cridat l'atenciu de
 e' admirat
~~graa mestre~~. Com ~~admiram~~! No haviu deixat tot per
 ell i pel seu mètode, tot per anar a la matèria font
 de aquell meravellós ensenyament, Quan talors la
 veuria e' cridaria alegrement: ~~Ho ho~~ Oh! veus de
 la bella romana! Com ~~te ho heu arreglat~~ ^{te ho heu arreglat} pel per veuri? (Re-
 cordari totes les dificultats que ella e' oforia, guai gaire
 petit, rebent i nervell i ~~moviment~~ entre la seu bon
 e' haviu posat una mà darrere l'espatele i e'
 haviu dit en pleu classe davant de tots, ~~Ja~~
~~sonnat i adm:~~ amb un somriure ~~bonic~~ be senten la
~~bona un per aquina~~ " Tu has de veuri amb mi."
~~Beu haviu tot per ell i un m'ha~~
 després ~~no s'ha~~ ^{de ella} ~~era~~ alygat cur, ~~frer~~ aquelles paraules
 e' haviu arrelat a l'animardent i entusiasm de

(el mestre)

6 Marina. Des d'aleshores, q' es proposà seguir a Daleroze
costes el que costés. Tota la seva vida, una mica o més
de petita burgesa, ~~passionada per la música~~ s'era
omnipotent ^{de sobte} tot d'una de claror. ^{S'enseguiment Daleroze: li} Música i dansa, ^{altres}
havia ^{descobert} el seu destí; ^{magari mediana} i sons ^{acompanyar} fets plàstics, ^{acompanyar} i sons fònics, ^{acompanyar} i sons
^{cantants o instrumentals} i sem.
Clava una ocupació superficial, ella volia crear.
Somniava en la composició quan ^{se li} revelà la Ritmica
i la Plàstica de Daleroze. El seu entusiasme fou immens.
Dansar! Lluitar-se en els esperits a la posició del rit-
me i dels sons, descobrir en l'espai el goig i el dolç,
l'amor i la tendresa. (Ella desbordada de sentiments i
de porri) Lluitar-se en els sons dels seus braços
i en els seus cossos (que ella solia bel·les) a abraçar
l'espai - posseir-lo, dominar-lo, omplir-lo de tots els
seus anhels, inefables

6) Marino. Des d'aquell dia es proposi seguir - Polers conts
el que vols -

Dificultat? Impossibilitat! Feia prop d'un any que treballava
i amb poca feines havia estat es, quan sorgí; l'home.
L'home! Maria l'odiava en aquell moment, gloriós!
egreït, brutal. Com podria conquerir Marina atesa
noble, sincera i pura de la romana? Inevitablement!
Maria lamenta una volta més, aquell incomprensible
noble apellació del sexe. La barbana atrassada que e'ha-
via portat vers ell.

Fins ara, encara que pensament, havia conseguit ^{arribar} ~~tot el~~
fins les parts més íntimes de l'inhospitalitat. Era enorme!
~~que e' proposava.~~ D'ençà que a Mula es revelà a
ella tota

1
0' S'era fet foc del tot.

Marina romania dreta al llindar de la finestra.
Repassava el seu passat. - ^{Tractant} ~~excess~~ d'escrutar el futur.

L'amarava un ^{ines}explicable aplenament (= ella s'hi
valentosa) & sentia sola infinitament sola! A Wimer
els seus companys ^(d'aquesta, un jueu rus, una polonesa) havien estat cruels, desagradables
per a ella, però ara, ja s'arribava a enyorar-les.

Però ells, no t' mostraven cap desig de venença. La malgrat
Aquell ~~maleix~~ mal. havia anat ella mateixa a
parlar amb ell. - ^{d'un amic per francès} ~~per Strauss, i s'havia oblidat~~
viure a si mateix mateix. S'havia desferit amb un
escribtor per un amic.

~~L'única per fet~~

~~Un mes~~ "Encara 25 dies de solitud" pensa "Meri"
na uelaparada.

1 tot d'una es posa a recordar amargament les
seues primeres visites amb a diferents ^{individus} persons de

12/ desitgem trobar marit, en descobrir que un home no és lliure
ens sentim allunyades de tota possibilitat d'intercanvi, espiritual
• amistós.

Anna Strum, m'annuncia en la seva ^{carta} missiva
que Pau vindria dimarts a cercar-me - dos
quarts de dotze. ~~Malgrat~~ Malgrat l'ombra que el descobriment
dels lligams